

den større eller mindre Nærhed af en Udbyttetermin. Køberen har derfor i Almindelighed kun Krav paa Renten af Obligationen fra den Dag, da Købet indgaaes eller, hvis senere Levering skal finde Sted, fra Leveringstiden. Da den Obligationen vedhængende Rente imidlertid maa indkræves under et for hver enkelt Rentetermin mod Levering af den paagældende Kupon, maa enten Køber eller Sælger overtage Kuponen mod henholdsvis at betale i Tillæg til Købesummen henholdsvis at afdrage paa dennes Beløb, den Del af den hele Rente for den løbende Termin, som herefter tilkommer Medkontrahenten. Brugen har her fæstnet sig i den Retning, at det er Køberen, der overtager Kuponen. I Overensstemmelse med denne Ordning af Forholdet bestemmer Udkastets § 20, at Købet omfatter de ved dets Indgaaelse eller, hvis senere Levering skal finde Sted, de ved Leveringstiden paaløbne, men endnu ikke forfaldne Renter, men saaledes, at Køberen er pligtig at betale det til Renterne svarende Beløb i Tillæg til Købesummen og samtidig med denne.

Det kan naturligvis forekomme, at en skriftlig rentebærende Fordring sælges under saadanne Vilkaar, at de paaløbne, men endnu ikke forfaldne Renter omfattes af Købesummen, og at Regelen i § 20 derfor i Henhold til Grundsætningen i § 1, ikke finder Anvendelse. Saaledes vil Tilfældet f. Eks. kunne være ved en Realisation, der af Sælgeren foretages over Hals og Hoved for at skaffe sine Midler fri. For et enkelt Tilfældes Vedkommende, nemlig naar det fremgaar af Omstændighederne, at Fordringen sælges som usikker, har man ment at burde tage et udtrykkeligt Forbehold mod Anvendeligheden af Udkastets Regel. Dette Forbehold, der altsaa ingenlunde er udtømmende, vil bl. a. som Regel finde Anvendelse ved Køb paa Auktion.

Som det fremgaar af det udviklede og tydelig ses af Affattelsen i § 21, har Paragrafens Regel ikke Hensyn til den Rente

af Fordringen, som ved Købets Afslutning, henholdsvis Leveringstiden er forfalden, men endnu ikke hævet. Med Hensyn til denne Rente trænges der ikke til nogen særlig Ordning af Forholdet: Sælgeren beholder de forfaldne Kuponer uden Afdrag i Købesummen. Omstændighederne ved Købet kunne imidlertid vise, at de forfaldne Renter skulle tilfalde Køberen, og at Købesummen da skal være Ækvivalent ogsaa for dem. Dette vil i Almindelighed være Tilfældet, naar der til Fordringen hører saakaldte „nødlidende“ Kuponer 0: Renteposter, som ere forfaldne, men ikke have kunnet faas betalte. Paa Grund af den Usikkerhed, der knytter sig til Værdien af saadanne Renteposter, maa det, i Lighed med, hvad ovenfor er bemærket om den endnu ikke forfaldne løbende Rente ved Fordringer, der ere solgte som usikre, antages at være Mening, at de skulle følge med i Købet uden særskilt Vederlag.

Om Forsinkelser fra Sælgerens Side.

§§ 21—27.

En Gennemgang af Udkastets Bestemmelser vil vise, at de ikke indeholde noget Forsøg paa at give en udtømmende Behandling af alle de Forhold, der kunne fremkomme under Retsforholdets Bestaaen og danne en Hindring for Købets normale Afvikling med Opfyldelse fra begge Sider. Kun visse typiske Forhold af denne Art ere tagne op til Behandling. Herhen høre navnlig Bestemmelserne om Forsinkelse fra Sælgerens eller fra Køberens Side samt om Mangler ved Salgsstanden. Alle disse Bestemmelser vedrøre Forhold, der forekomme hyppig og gentage sig paa væsentlig ensartet Maade, hvorfor der om dem allerede har uddannet sig eller dog kan opstilles Regler af et tilstrækkelig bestemt Indhold. Efter de ved vore Domstole for analogisk Anvendelse af Lovgivningens Grund-